

Dziennik Urzędowy L 169

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

22 czerwca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 913/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. zmieniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 914/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 915/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2148/96 ustanawiające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych	10
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 916/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o prawa przywozowe złożone dla kwoty taryfowej mrożonej wołowiny i cielęciny, przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 704/2006	13
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 917/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustalające w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o prawa do przywozu mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetworzenia, składane w czerwcu 2006 r.	14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 918/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006	15
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 919/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95	17
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 920/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla wieprzowiny	19
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 921/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do wołowiny i cielęciny	21

Rada

2006/424/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 27 marca 2006 r. w sprawie podpisania Umowy między Wspólnotą Europejską a Rumunią dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych** 25

Umowa między Wspólnotą Europejską a Rumunią dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 26

2006/425/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 27 marca 2006 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych** 36

Umowa między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 37

2006/426/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych** 47

Umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 48

Komisja

2006/427/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 20 czerwca 2006 r. ustanawiająca metody oceny wartości użytkowej i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 2376) ⁽¹⁾** 56

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 913/2006

z dnia 19 czerwca 2006 r.

zmieniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POPRZEDNIE PROCEDURY

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1015/94 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych („SKT”) pochodzących z Japonii.
- (2) We wrześniu 2000 r. Rada, rozporządzeniem (WE) nr 2042/2000 ⁽³⁾, potwierdziła ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1015/94 (wraz z późniejszymi zmianami), zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (3) W art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 Rada wyraźnie wyłączyła z zakresu cła antydumpingowego systemy kamer wymienione w Załączniku do tego rozporządzenia („Załącznik”), którymi są profesjonalne systemy kamer o najwyższej jakości, objęte pod względem technicznym definicją produktu zawartą w art. 1 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, lecz których nie można traktować jako systemów kamer telewizyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.1994, str. 106. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1754/2004 (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 38. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1454/2005 (Dz.U. L 231 z 8.9.2005, str. 1).

- (4) Komisja, zawiadomieniem z dnia 29 września 2005 r. ⁽⁴⁾, wszczęła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przegląd środków antydumpingowych stosowanych do SKT pochodzących z Japonii.

B. BADANIE DOTYCZĄCE NOWYCH MODELI PROFESJONALNYCH SYSTEMÓW KAMER

1. PROCEDURA

- (5) Dwóch japońskich producentów eksportujących, Matsushita oraz Hitachi Denshi (Europa) GmbH („Hitachi”), poinformowało Komisję, że zamierzają wprowadzić na rynek Wspólnoty nowe modele profesjonalnych systemów kamer i złożyło wnioski do Komisji o dodanie tych nowych modeli profesjonalnych systemów kamer, łącznie z akcesoriami do nich, do Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000, wyłączając je w ten sposób z zakresu ceł antydumpingowych.
- (6) Komisja poinformowała o tym przemysł wspólnotowy i rozpoczęła dochodzenie ograniczone do określenia, czy produkty objęte postępowaniem wchodzą w zakres ceł antydumpingowych i czy normatywna część rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 powinna zostać odpowiednio zmieniona.

2. MODELE OBJĘTE DOCHODZENIEM

- (7) Otrzymano wnioski o wyłączenie następujących modeli systemów kamer, do których dołączono odpowiednią informację techniczną:

Matsushita:

- głowica kamery AK-HC910L,
- głowica kamery AK-HC1500G,
- zespół sterujący kamery AK-HRP900,
- zespół sterujący kamery AK-HRP150.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 239 z 29.9.2005, str. 9.

Wszystkie modele zaprezentowano jako nowsze wersje modeli wcześniej wyłączonych z zakresu obowiązujących środków antydumpingowych.

Hitachi:

- głowica kamery DK-H31,
- panel zdalnego sterowania RU-3300N.

Oba modele zaprezentowano jako modele w dużej mierze podobne do modeli wyłączonych z zakresu obowiązujących środków antydumpingowych. Nie są one sprzedawane w połączeniu z systemem triax lub pośrednim złączem potrójnym i są stosowane do monitorowania za pomocą kamery i telekonferencji, jak również w laboratoriach i bibliotekach.

3. USTALENIA

a) Głowice kamer AK-HC910L i AK-HC1500G, zespoły sterujące kamery AK-HRP900 i AK-HRP150

- (8) Głowice kamer AK-HC910L i AK-HC1500G oraz zespoły sterujące kamery AK-HRP900 i AK-HRP150 wchodzi w zakres opisu produktu w zawartego w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000. Ponieważ modele te są jednak używane przede wszystkim w urządzeniach profesjonalnych, stwierdzono, że są to profesjonalne systemy kamer w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000. W rezultacie powinny one zostać wyłączone z zakresu obowiązujących środków antydumpingowych i dodane do Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000.
- (9) Zgodnie z ustaloną praktyką instytucji Wspólnoty wymienione systemy kamer telewizyjnych powinny zostać zwolnione z cła antydumpingowego z dniem otrzymania przez służby Komisji odpowiedniego wniosku o zwolnienie. W związku z tym, począwszy od dnia 5 września 2005 r., cały przywóz następujących kamer powinien zostać zwolniony z cła antydumpingowego:

Matsushita:

- głowica kamery AK-HC910L,
- głowica kamery AK-HC1500G,
- zespół sterujący kamery AK-HRP900,
- zespół sterujący kamery AK-HRP150.

b) Głowice kamer DK-H31 oraz zdalny panel sterowania RU-3300N

- (10) Głowice kamer DK-H31 oraz zdalny panel sterowania RU-3300N wchodzi w zakres opisu produktu w zawartego w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000. Modele te są jednak używane przede wszystkim w urządzeniach profesjonalnych i nie są sprzedawane z odpowiednim systemem triax lub pośrednim złączem potrójnym na rynku wspólnotowym. Dlatego też stwierdzono, że powinny one być uznane za profesjonalne systemy kamer w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 2042/2000. W rezultacie powinny one zostać wyłączone z zakresu obowiązujących środków antydumpingowych i dodane do Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000.
- (11) Zgodnie z ustaloną praktyką instytucji Wspólnoty wymienione systemy kamer telewizyjnych powinny zostać zwolnione z cła antydumpingowego z dniem otrzymania przez służby Komisji odpowiedniego wniosku o zwolnienie. W związku z tym, począwszy od dnia 3 listopada 2005 r., cały przywóz następujących kamer powinien zostać zwolniony z cła antydumpingowego:

Hitachi:

- głowica kamery DK-H31,
- panel zdalnego sterowania RU-3300N.

4. POINFORMOWANIE ZAINTERESOWANYCH STRON ORAZ WNIOSKI

- (12) Komisja przekazała przemysłowi wspólnotowemu i eksporterom SKT informacje o swoich ustaleniach oraz stworzyła im możliwość przedstawienia ich opinii. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do ustaleń Komisji.
- (13) W związku z powyższym rozporządzenie (WE) nr 2042/2000 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przywozu następujących modeli produkowanych i wywożonych do Wspólnoty przez następujących producentów-eksporterów:

a) *Matsushita* od dnia 5 września 2005 r.

- głowica kamery AK-HC910L,
- głowica kamery AK-HC1500G,

— zespół sterujący kamery AK-HRP900,

— zespół sterujący kamery AK-HRP150;

b) *Hitachi* od dnia 3 listopada 2005 r.

- głowica kamery DK-H31,
- panel zdalnego sterowania RU-3300N.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 19 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz systemów kamer profesjonalnych niezakwalifikowanych jako systemy kamer telewizyjnych (systemy kamer nadawczych), które są wyłączone ze stosowania środków antydumpingowych

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Złącza kamerowe
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P	RM-M7E ⁽¹⁾		CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE	CUU-M5AP ⁽¹⁾			CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 ⁽¹⁾
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE ⁽¹⁾				
	DXC-537PL	DXF-801CE ⁽¹⁾				
	DXC-537PH	HDVF-C30W				
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP ⁽¹⁾					
	DXC-D35PH ⁽¹⁾					
	DXC-D35PL ⁽¹⁾					
	DXC-D35PK ⁽¹⁾					
	DXC-D35WSPL ⁽¹⁾					
	DSR-135PL ⁽¹⁾					

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Złącza kamerowe
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A ⁽¹⁾	RCU-390 ⁽¹⁾		CA-300
	HC-230	VF15-39	MA-400 ⁽¹⁾	RCU-400 ⁽¹⁾		CA-230
	HC-240	VF15-46 ⁽¹⁾	CCU-37	RCU-240A		CA-390
	HC-210	VF5040 ⁽¹⁾	CCU-10			CA-400 ⁽¹⁾
	HC-390	VF5040W ⁽¹⁾				CA-450 ⁽¹⁾
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 ⁽¹⁾					
	HC-400W ⁽¹⁾					
	HDL-37E					
	HDL-10					
	HDL-40					
	HC-500 ⁽¹⁾					
	HC-500W ⁽¹⁾					
Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—	CA-Z1
	SK-H501	GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
	DK-7700	GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
	DK-7700SX	GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
	HV-C10	GM-8A ⁽¹⁾	RU-C10 (B)			CA-Z1M
	HV-C11	GM-9 ⁽¹⁾	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
	HV-C10F	GM-51 ⁽¹⁾	RC-C1			CA-Z1HB
	Z-ONE (L)		RC-C10			CA-C10
	Z-ONE (H)		RU-C10			CA-C10SP
	Z-ONE		RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
	Z-ONE A (L)		RU-Z1 (C)			CA-C10M
	Z-ONE A (H)		RU-Z1			CA-C10B
	Z-ONE A (F)		RC-C11			CA-Z1A ⁽¹⁾
	Z-ONE A		RU-Z2			CA-Z31 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (L)		RC-Z1			CA-Z32 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (H)		RC-Z11			CA-ZD1 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (F)		RC-Z2			CA-Z35 ⁽¹⁾
	Z-ONE B		RC-Z21			EA-Z35 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (M)		RC-Z2A ⁽¹⁾			
	Z-ONE B (R)		RC-Z21A ⁽¹⁾			
	FP-C10 (B)		RU-Z3 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (C)		RC-Z3 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (D)		RU-Z35 ⁽¹⁾			
	FP-C10 (G)		RU-3300N ⁽¹⁾			
	FP-C10 (L)					
	FP-C10 (R)					
	FP-C10 (S)					
	FP-C10 (V)					
	FP-C10 (F)					
	FP-C10					
	FP-C10 A					
	FP-C10 A (A)					
	FP-C10 A (B)					
	FP-C10 A (C)					
	FP-C10 A (D)					
	FP-C10 A (F)					
	FP-C10 A (G)					
	FP-C10 A (H)					
	FP-C10 A (L)					

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Złącza kamerowe
	FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA ⁽¹⁾ V-21 ⁽¹⁾ V-21W ⁽¹⁾ V-35 ⁽¹⁾ DK-H31 ⁽¹⁾					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A AW-E650 AW-E655 AW-E750 AW-E860L AK-HC910L AK-HC1500G	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505 AK-HRP900 AK-HRP150	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Nazwa przedsiębiorstwa	Głowice kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Złącza kamerowe
JVC	KY-35E	VF-P315E	RM-P350EG	—	—	KA-35E
	KY-27ECH	VF-P550E	RM-P200EG			KA-B35U
	KY-19ECH	VF-P10E	RM-P300EG			KA-M35U
	KY-17FITECH	VP-P115E	RM-LP80E			KA-P35U
	KY-17BECH	VF-P400E	RM-LP821E			KA-27E
	KY-F30FITE	VP-P550BE	RM-LP35U			KA-20E
	KY-F30BE	VF-P116E	RM-LP37U			KA-P27U
	KY-F560E	VF-P116WE ⁽¹⁾	RM-P270EG			KA-P20U
	KY-27CECH	VF-P550WE ⁽¹⁾	RM-P210E			KA-B27E
	KH-100U					KA-B20E
	KY-D29ECH					KA-M20E
	KY-D29WECH ⁽¹⁾					KA-M27E
Olympus	MAJ-387N		OTV-SX 2			
	MAJ-387I		OTV-S5			
			OTV-S6			
	Camera OTV-SX					

(*) Zwany również głównym zespołem nastawczym (MSU) lub głównym pulpitem sterującym (MCP).

⁽¹⁾ Modele zwolnione pod warunkiem, że odpowiadający im system triaksowy lub pośrednie złącze potrójne jest sprzedawane na rynku wspólnotowym.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 914/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	70,2
	204	46,5
	999	58,4
0707 00 05	052	122,0
	999	122,0
0709 90 70	052	91,3
	999	91,3
0805 50 10	388	58,3
	528	57,8
	999	58,1
0808 10 80	388	97,1
	400	103,1
	404	101,4
	508	85,9
	512	88,9
	524	55,6
	528	82,1
	720	110,4
	804	102,0
	999	91,8
0809 10 00	052	224,3
	204	61,1
	624	217,3
	999	167,6
0809 20 95	052	319,5
	068	119,6
	999	219,6
0809 40 05	624	194,8
	999	194,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 915/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2148/96 ustanawiające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3492/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające czynniki, które należy uwzględnić w rocznych sprawozdaniach finansowych w odniesieniu do finansowania środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach publicznych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2148/96 ⁽²⁾ ustanawia zasady procedury kontroli fizycznej produktów rolnych składowanych w magazynach państwowych.
- (2) Składowanie cukru w magazynach państwowych rozpoczęło się w 2005 r. zgodnie z zasadami ustalonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽³⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1262/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży cukru przez agencje interwencyjne ⁽⁴⁾. Należy zatem ustalić nowe szczegółowe zasady w rozporządzeniu (WE) nr

2148/96 dotyczące procedury kontroli fizycznej magazynów w odniesieniu do cukru.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2148/96.
- (4) Ponieważ interwencja w sektorze cukru rozpoczęła się w roku gospodarczym 2004/2005 przed ustanowieniem szczegółowych zasad inwentaryzacji, sposób organizowania zapasów cukru przez niektóre państwa członkowskie powoduje, że niezwykle trudno jest przeprowadzać inwentaryzację zgodnie z normalnymi procedurami. Zatem do zapasów cukru należy ustanowić przepisy przejściowe, począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 i 2005/2006.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2148/96 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 288 z 9.11.1996, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 808/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 70).

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 218/2006 (Dz.U. L 38 z 9.2.2006, str. 19).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2148/96 dodaje się następujące punkty:

„VII – CUKIER LUZEM (*)

A. Procedura kontroli fizycznej w odniesieniu do państwowych zapasów cukru, począwszy od roku gospodarczego 2006/2007:

1. Wybór silosów, pojemników lub komór elewatora, jakie mają być kontrolowane, reprezentujących co najmniej 5 % całkowitej ilości cukru luzem składowanej w magazynie państwowym.

Wybór oparty jest na ewidencji stanów magazynowych agencji interwencyjnej, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym wcześniej poinformowany.

2. Kontrola fizyczna:

- sprawdzenie obecności cukru luzem w wybranych silosach, pojemnikach lub komorach elewatora,
- uzgodnienie dokumentacji podmiotu składającego z dokumentacją agencji interwencyjnej,
- identyfikacja cukru luzem,
- monitorowanie warunków składowania oraz porównanie punktu składowania i tożsamości cukru luzem z ewidencją magazynu,
- ocena składowanych ilości za pomocą metody uprzednio zatwierdzonej przez agencję interwencyjną, której szczegółowy opis musi być złożony w siedzibie zarządu agencji.

3. Plan magazynu oraz pomiary dla każdego silosu lub komory elewatora muszą być dostępne w każdym punkcie składowania.

Cukier luzem musi być składowany w sposób umożliwiający zweryfikowanie jego objętości.

B. Procedura kontroli fizycznej w odniesieniu do państwowych zapasów cukru, począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 i 2005/2006:

1. W przypadku gdy przeprowadzenie procedur inwentaryzacyjnych, opisanych w pkt A, jest niemożliwe, agencja interwencyjna opieczętowuje wszystkie punkty dostępu do magazynu lub punkty wyjścia z silosu/magazynu. Agencja inwentaryzacyjna co miesiąc kontroluje nienaruszenie pieczęci, aby zapewnić, że nie zostały one zerwane. Kontrole te powinny zostać szczegółowo opisane w sprawozdaniu. Dostęp do zapasów wymaga obecności inspektora agencji interwencyjnej.

Państwa członkowskie gwarantują, że procedura dotycząca pieczęci daje gwarancję nienaruszalności produktów magazynowanych w ramach interwencji.

2. Przynajmniej raz w roku należy przeprowadzić kontrolę w celu sprawdzenia warunków składowania i właściwego przechowywania produktów.

C. Procedura w przypadku wykrycia nieprawidłowości:

W przypadku oceny objętości dopuszczalna jest pewna granica tolerancji.

Artykuł 6 stosuje się w przypadku gdy masa produktów składowanych, stwierdzona podczas kontroli fizycznej (pomiar objętościowy), różni się od wpisanej masy o 5 % lub więcej cukru luzem w przypadku składowania w silosach lub w magazynach płaskich.

W przypadku gdy cukier luzem składowany jest w silosie/magazynie, można rejestrować ilości zważone przy przyjmowaniu do magazynu, zamiast ilości wynikających z szacunków objętości, jeżeli ta ostatnia metoda nie zapewnia stopnia dokładności uważanego za odpowiedni, a różnica między tymi dwoma wartościami nie jest znaczna.

Agencja interwencyjna korzysta z opcji przewidzianej w ust. 3, w przypadku gdy jest to uzasadnione okolicznościami, na zasadzie jednostkowych przypadków i na własną odpowiedzialność. W sprawozdaniu wskazuje ona, iż skorzystała z tej opcji.

VIII – CUKIER PAKOWANY (*)

A. Procedura kontroli fizycznej w odniesieniu do państwowych zapasów cukru, począwszy od roku gospodarczego 2006/2007:

1. Wybór partii reprezentujących co najmniej 5 % ogólnej ilości składowanej w magazynie państwowym. Partie do kontroli wybiera się przed wizytacją w magazynie na podstawie ewidencji stanów magazynowych agencji, przy czym podmiot składujący nie powinien być o tym poinformowany.

2. Weryfikacja na miejscu obecności wybranych partii i ich składu:

- identyfikacja numerów kontrolnych partii i worków na podstawie kwitów zakupów lub dowodów przyjęcia do magazynu,
- uzgodnienie dokumentacji podmiotu składującego z dokumentacją agencji interwencyjnej,
- stan opakowania zbiorczego.

Biorąc pod uwagę cukier pakowany w workach 50 kg:

- ważenie palet (jednej na 20) i worków (jednego na paletę),
- optyczna kontrola zawartości jednego worka na dziesięć palet.

Biorąc pod uwagę cukier pakowany w »dużych workach«:

- ważenie jednego worka na 20,
- optyczna kontrola zawartości 1 na 20 dużych worków.

3. Opisanie w sprawozdaniu inwentaryzacyjnym partii poddanych kontroli fizycznej oraz stwierdzonych niezgodności/braków.

B. Procedura kontroli fizycznej w odniesieniu do państwowych zapasów cukru, począwszy od roku gospodarczego 2004/2005 i 2005/2006:

1. W przypadku gdy przeprowadzenie procedur inwentaryzacyjnych, opisanych oficjalnie opieczetowuje w pkt A, jest niemożliwe, agencja interwencyjna wszystkie punkty dostępu do magazynu i wyjścia z magazynu. Agencja inwentaryzacyjna co miesiąc kontroluje nienaruszenie pieczęci, aby zapewnić, że nie zostały one zerwane. Kontrole te powinny zostać szczegółowo opisane w sprawozdaniu. Dostęp do zapasów wymaga obecności inspektora agencji interwencyjnej.

Państwa członkowskie gwarantują, że procedura dotycząca pieczęci daje gwarancję nienaruszalności produktów magazynowanych w ramach interwencji.

2. Przynajmniej raz w roku należy przeprowadzić kontrolę w celu sprawdzenia warunków składowania i właściwego przechowywania produktów.

(*) The inventory shall be carried out on stocks which are subject to a storage contract.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 916/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o prawa przywozowe złożone dla kwoty taryfowej mrożonej wołowiny i cielęciny, przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 704/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 704/2006 z dnia 8 maja 2006 r. w sprawie otwierania i administrowania kwotą taryfową mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem 0206 29 91 (od 1 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r.) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 704/2006 ustalił na 53 000 ton kwotę taryfową, na jaką operatorzy Wspólnoty mogą składać wnioski o prawa przywozowe, opierając się na ilości wołowiny objętej kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 lub

0206 29 91 przywożonej przez niego samego lub w jego imieniu, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami celnymi, między 1 maja 2005 r. a 30 kwietnia 2006 r. Z uwagi na to, że wnioski o prawa przywozowe przekraczają dostępną ilość, należy ustalić współczynnik redukcji, zgodnie z przepisami art. 5 rozporządzenia (WE) nr 704/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o prawa przywozowe złożony zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 704/2006 uwzględnia się do wysokości 13,474095 % wnioskowanych praw przywozowych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1899/2004 (Dz.U. L 328 z 31.10.2004, str. 67).

⁽²⁾ Dz.U. L 122 z 9.5.2006, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 917/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****ustalające w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o prawa do przywozu mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetworzenia, składane w czerwcu 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 727/2006 z dnia 12 maja 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetworzenia (od 1 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r.)⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 727/2006 ustalił ilości mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetworzenia, jakie mogą zostać przywiezione na specjalnych warunkach w okresie od 1 lipca 2006 r. do 31 grudnia 2006 r.
- (2) Artykuł 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 727/2006 przewiduje, że wnioskowane ilości mogą być zmniejszone. Wnioski, które zostały złożone, dotyczą ilości globalnej, przekraczającej dostępny limit. W tej sytuacji i w trosce

o zapewnienie sprawiedliwego podziału dostępnych ilości, należy zmniejszyć proporcjonalnie wnioskowane ilości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o prawa do przywozu, złożony zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 727/2006 w odniesieniu do okresu od 1 lipca 2006 r. do 31 grudnia 2006 r. uwzględnia się do następujących ilości mięsa z kością:

- a) 4,733354 % wnioskowanej ilości mięsa przeznaczonego na wyrób konserw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 727/2006;
- b) 32,656312 % wnioskowanej ilości mięsa przeznaczonego na wyrób produktów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 727/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1899/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 67).

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 13.5.2006, str. 9.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 918/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 894/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 165 z 17.6.2006, str. 15.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 22 czerwca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	30,74	2,06
1701 11 90 ⁽¹⁾	30,74	6,16
1701 12 10 ⁽¹⁾	30,74	1,93
1701 12 90 ⁽¹⁾	30,74	5,73
1701 91 00 ⁽²⁾	38,10	6,18
1701 99 10 ⁽²⁾	38,10	2,91
1701 99 90 ⁽²⁾	38,10	2,91
1702 90 99 ⁽³⁾	0,38	0,29

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 919/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaj i albuminą mleka ⁽³⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽⁴⁾, ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywózowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określone ceny reprezentatywne dla produktów

w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen zgodnie z pochodzeniem. W konsekwencji ceny reprezentatywne powinny być opublikowane.

- (3) Niezbędnym jest jak najszybsze zastosowanie tej zmiany, uwzględniając sytuację na rynku.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, str. 49).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 47. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 743/2006 (Dz.U. L 130 z 18.5.2006, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 czerwca 2006 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

KOD CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	89,5	9	01
		115,5	1	02
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	171,3	44	01
		193,4	33	02
		242,6	17	03
0207 25 10	Indyki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szyjami, sercami, wątrobkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %« mrożone	170,0	0	01
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	199,5	29	01
		283,5	4	03
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	214,9	22	01

⁽¹⁾ Pochodzenie przywozu

- 01 Brazylia
- 02 Argentyna
- 03 Chile.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 920/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla wieprzowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2759/75 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 tego rozporządzenia a cenami na te produkty wewnątrz Wspólnoty może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku wieprzowiny, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacje wywozowe należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które

posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją wywozową na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny, stosowane od dnia 22 czerwca 2006 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0210 11 31 9110	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	P08	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	P08	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	P08	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	P08	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	P08	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	P08	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	P08	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	P08	EUR/100 kg	17,10

Uwaga: Kody produktów i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w zmienionym rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12).

Inne miejsca przeznaczenia zostały określone następująco:

P08 Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 921/2006**z dnia 21 czerwca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia a cenami na te produkty na terenie Wspólnoty może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku wołowiny i cielęciny, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Artykuł 33 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacje wywozowe należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i

Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾, oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾.

- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1964/82 z dnia 20 lipca 1982 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych niektórych rodzajów wołowiny bez kości⁽⁵⁾ specjalna refundacja wywozowa może ulec obniżeniu, jeśli wywożona ilość mięsa bez kości wynosi mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % całkowitej masy mięsa otrzymanej przez odkostnianie.
- (6) Należy zatem uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem rozporządzenie Komisji (WE) nr 403/2006⁽⁶⁾.
- (7) Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją wywozową na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2076/2005 (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, str. 83).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2076/2005.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 212 z 21.7.1982, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2772/2000 (Dz.U. L 321 z 19.12.2000, str. 35).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 40.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1964/82, stawka refundacji wywozowej w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 10 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 403/2006.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wołowiny i cielęciny stosowane od dnia 22 czerwca 2006 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej ⁽⁷⁾
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	29,6
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	29,6
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	41,9
	B03	EUR/100 kg wagi netto	24,6
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	55,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	32,8
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	55,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	32,8
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	41,9
	B03	EUR/100 kg wagi netto	24,6
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	69,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	41,0
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	41,9
	B03	EUR/100 kg wagi netto	24,6
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	13,5
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	13,5
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	25,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	8,6
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	96,9
	B03	EUR/100 kg wagi netto	57,0
	EG	EUR/100 kg wagi netto	118,2
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	58,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	34,2
	EG	EUR/100 kg wagi netto	70,9
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	6,2
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	6,2
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	6,2
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	6,2
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	13,5
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	13,5

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej ⁽⁷⁾
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	25,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	8,6
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	49,0
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	43,5
1602 50 39 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	49,0
1602 50 39 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	43,5

⁽¹⁾ Objęcie tą podpozycją jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia znajdującego się w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 32/82 (Dz.U. L 4 z 8.1.1982, str. 11).

⁽²⁾ Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1964/82 (Dz.U. L 212 z 21.7.1982, str. 48).

⁽³⁾ Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2973/79 (Dz.U. L 336 z 29.12.1979, str. 44).

⁽⁴⁾ Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2051/96 (Dz.U. L 274 z 26.10.1996, str. 18).

⁽⁵⁾ Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2388/84 (Dz.U. L 221 z 18.8.1984, str. 28).

⁽⁶⁾ Zawartość mięsa chudego z wyłączeniem tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą opisaną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, str. 39).

Określenie „zawartość przeciętna” odnosi się do ilości próbek, której definicję przedstawiono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, str. 6). Próbkę pobiera się z tej części przesyłki, która przedstawia największe ryzyko.

⁽⁷⁾ Na mocy art. 33 ust. 10 zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 przyznaje się refundacje wywozowe w odniesieniu do produktów przywożonych z państw trzecich i ponownie wywożonych do państw trzecich.

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody alfanumeryczne miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

B00: Wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty), z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii (*).

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrzenie i zapasy żywności [miejsca przeznaczenia określone w art. 36 i 45 oraz odpowiednio w art. 44 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11)].

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

(*) Do celów stosowania art. 33 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 fakt, że w przypadku Bułgarii i Rumunii nie zostały ustalone żadne refundacje wywozowe, nie jest uważany za stanowiący źródnicowanie refundacji.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 marca 2006 r.

w sprawie podpisania Umowy między Wspólnotą Europejską a Rumunią dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2006/424/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z Rumunią dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwana dalej „Umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w Załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Rumunią dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej Umowy.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2006 r.

W imieniu Rady
H. GORBACH
Przewodniczący

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Rumunią dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

RUMUNIA,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

STWIERDZAJĄC, że zostały zawarte dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między kilkoma państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Rumunią, zawierające postanowienia, które zostały uznane za sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie poszczególnych aspektów, które mogą zostać włączone do dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Rumunią, które zostały uznane za niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą być doprowadzone do pełnej zgodności z tym prawem w celu ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Rumunią, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że w ramach tych negocjacji celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Rumunią ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Rumunii lub negocjowanie zmian w postanowieniach odnoszących się do praw przewozowych zawartych w obecnie obowiązujących umowach dwustronnych dotyczących usług lotniczych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Postanowienia ogólne**

1. Do celów niniejszej Umowy „państwa członkowskie” oznacza państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej.
2. Do celów niniejszej Umowy określenie „obywatel” państwa oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną posiadającą narodowość tego państwa zgodnie z obowiązującym prawem tego państwa.
3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego

stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

4. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.
5. Prawa przewozowe są przyznawane w dalszym ciągu w drodze ustaleń dwustronnych, a postanowienia niniejszej Umowy nie mają na nie wpływu.

Artykuł 2

Wyznaczenie przez państwo członkowskie

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez zainteresowane państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez Rumunię oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

2. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie Rumunia udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:

- i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;
- ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; oraz
- iii) przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych państw i pozostaje pod stałą skuteczną kontrolą tych państw lub tych obywateli.

3. Rumunia może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, jeżeli:

- i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;
- ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym lub właściwa władza lotnicza nie jest określona w wyznaczeniu; lub
- iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności i nie znajduje się pod skuteczną kontrolą, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Rumunia nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3

Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Rumunii wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Rumunią, mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to inne państwo członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4

Opodatkowanie paliwa lotniczego

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie przepisy artykułów wymienionych w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nakładania podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego pochodzącego z Rumunii, operującego między punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego lub na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia Rumunii nakładania, na zasadzie wzajemności i w sposób wolny od dyskryminacji, podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jej terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika pochodzącego z państwa członkowskiego, operującego między punktami znajdującym się na terytorium Rumunii.

Artykuł 5

Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Rumunię, zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e) za przewóz dokonywany w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 6**Załączniki do Umowy**

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 7**Zmiany lub poprawki**

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą. Zmiany wchodzi w życie zgodnie z art. 8.

Artykuł 8**Wejście w życie**

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.
2. Umowy oraz inne ustalenia między państwami członkowskimi a Rumunią, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się

do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

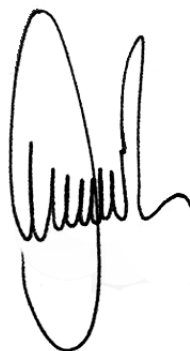
Artykuł 9**Wygaśnięcie Umowy**

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.
2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Salzburgu, dnia piątego maja roku dwa tysiące szóstego w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i rumuńskim.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
Pentru Comunitatea Europeană

Por Rumanía
Za Rumunsko
For Rumænien
Für Rumänien
Rumeenia nimel
Για τη Ρουμανία
For Romania
Pour la Roumanie
Per la Romania
Rumānijas vārdā
Rumunijos vardu
România részéről
Għar-Rumanija
Voor Roemenië
W imieniu Rumunii
Pela Roménia
Za Rumunsko
Za Romunijo
Romanian puolesta
För Rumänien
Pentru România

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Rumunią a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej umowy były już zawarte, podpisane lub stosowane tymczasowo:

— Umowa o transporcie lotniczym między Federalnym Rządem Austrii a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii, podpisana w Bukareszcie dnia 14 lipca 1975 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Austria”)

Zmieniona wymianą pism z dnia 27 czerwca 1985 r.

Ostatnio zmieniona wymianą pism z dnia 17 listopada 1994 r.,

— Umowa między Królestwem Belgii a Ludową Republiką Rumunii dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Bukareszcie dnia 4 grudnia 1956 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Belgia”)

Ostatnio uzupełniona wymianą pism z dnia 4 grudnia 1956 r.,

— Umowa między Rządem Republiki Cypryjskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Nikozji dnia 13 grudnia 1973 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Cypr”),

— Umowa między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii dotycząca cywilnego transportu lotniczego, podpisana w Pradze dnia 13 marca 1970 r., co do której Republika Czeska zadeklarowała, że uważa jej postanowienia za wiążące (zwana dalej „Umową Rumunia–Republika Czeska”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Królestwa Danii a Rządem Rumunii podpisana w Oslo dnia 26 października 1998 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Dania”),

— Umowa między Rządem Republiki Finlandii a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza terytoriami ich krajów, podpisana w Helsinkach dnia 30 czerwca 1971 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Finlandia”)

Uzupełniona Protokołem Ustaleń sporządzonym w Helsinkach dnia 7 lipca 1993 r.

Zmieniona wymianą pism z dnia 30 stycznia i 7 czerwca 1996 r.,

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Ludowej Republiki Rumunii, podpisana w Bukareszcie dnia 18 maja 1962 r., uzupełniona protokołem sporządzonym w Paryżu dnia 23 lutego 1962 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Francja”)

Ostatnio zmieniona uzgodnionym protokołem sporządzonym w Bukareszcie dnia 27 października 1999 r.,

— Umowa między Rządem Królestwa Grecji a Rządem Ludowej Republiki Rumunii dotycząca zarobkowego regularnego transportu lotniczego, podpisana w Atenach dnia 2 maja 1960 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Grecja”)

Ostatnio zmieniona wymianą pism podpisanymi w Atenach dnia 2 września 1966 r.,

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Węgierskiej a Rządem Rumunii podpisana w Bukareszcie dnia 12 września 1995 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Węgry”),

— Umowa między Rządem Republiki Włoskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii dotycząca cywilnego transportu lotniczego, podpisana w Rzymie dnia 19 grudnia 1975 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Włochy”)

Ostatnio zmieniona wymianą pism z dnia 9 lipca 1996 r. i 28 sierpnia 1996 r.,

— Umowa między Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii dotycząca cywilnego transportu lotniczego, podpisana w Luksemburgu dnia 27 października 1972 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Luksemburg”),

— Umowa między Rządem Malty a Rządem Rumunii dotycząca cywilnych usług lotniczych podpisana w Valletcie dnia 22 listopada 1990 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Malta”),

— Umowa między Rządem Królestwa Niderlandów a Rządem Ludowej Republiki Rumunii dotycząca cywilnego transportu lotniczego, podpisana w Hadze dnia 27 sierpnia 1957 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Niderlandy”),

Ostatnio uzupełniona protokołem sporządzonym w Hadze dnia 8 czerwca 1982 r.,

— Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rumunii o cywilnym transporcie lotniczym, podpisana w Warszawie dnia 19 maja 1999 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Polska”),

— Umowa między Rządem Portugalii a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii dotycząca cywilnego transportu lotniczego, podpisana w Lizbonie dnia 8 lutego 1975 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Portugalia”),

— Umowa między Rządem Republiki Słowackiej a Rządem Rumunii dotycząca usług lotniczych, podpisana w Bratysławie dnia 6 czerwca 2000 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Słowacja”),

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Hiszpanii a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii, podpisana w Madrycie dnia 10 stycznia 1980 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Hiszpania”),

Zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Madrycie dnia 8 marca 1995 r.

Ostatnio zmieniona uzgodnionym protokołem sporządzonym w Bukareszcie dnia 4 października 1995 r.,

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Królestwa Szwecji a Rumunią podpisana w Oslo dnia 26 października 1998 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Szwecja”),

— Umowa między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Rumunii dotycząca usług lotniczych, podpisana w Londynie dnia 28 marca 1995 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Zjednoczone Królestwo”).

b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia paraflowane lub podpisane między Rumunią a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie ani nie były tymczasowo stosowane:

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Federalnej Niemiec a Rządem Rumunii, sporządzona w Bukareszcie dnia 16 grudnia 1994 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Niemcy”),

Zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Bukareszcie dnia 8 lutego 1996 r.

Uzupełniona protokołem ustaleń sporządzonym w Bukareszcie dnia 2 grudnia 1997 r.

Uzupełniona pismami z dnia 5 maja 1998 r. i 24 sierpnia 1998 r.

Ostatnio zmieniona pismami z dnia 28 maja 2001 r. i 15 października 2001 r.,

— Umowa między Rządem Irlandii a Rządem Rumunii dotycząca usług lotniczych, paraflowana w Dublinie dnia 1 listopada 1995 r. (zwana dalej „Umową Rumunia–Irlandia”).

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów zawartych w umowach wymienionych w załączniku I, o których mowa w art. 2–5 niniejszej Umowy

a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:

- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Austria,
- Artykuł 2 Umowy Rumunia–Belgia,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Cypr,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Republika Czeska,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Dania,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Finlandia,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Francja,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Niemcy,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Grecja,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Węgry,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Irlandia,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Włochy,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Luksemburg,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Malta,
- Artykuł 2 Umowy Rumunia–Niderlandy,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Polska,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Portugalia,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Słowacja,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Hiszpania,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Szwecja,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Zjednoczone Królestwo.

b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:

- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Austria,
- Artykuł 2 Umowy Rumunia–Belgia,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Cypr,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Republika Czeska,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Dania,
- Artykuły 3 i 4 Umowy Rumunia–Finlandia,
- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Francja,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Niemcy,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Grecja,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Węgry,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Irlandia,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Włochy,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Luksemburg,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Malta,

- Artykuł 3 Umowy Rumunia–Niderlandy,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Polska,
- Artykuły 3 i 4 Umowy Rumunia–Portugalia,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Słowacja,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Hiszpania,
- Artykuł 4 Umowy Rumunia–Szwecja,
- Artykuł 5 Umowy Rumunia–Zjednoczone Królestwo.

c) Kontrola regulacyjna:

- Artykuł 12 Umowy Rumunia–Niemcy,
- Artykuł 16 Umowy Rumunia–Polska,
- Artykuł 19 Umowy Rumunia–Słowacja.

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Austria,
- Artykuł 5 Umowy Rumunia–Belgia,
- Artykuł 7 Umowy Rumunia–Cypr,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Republika Czeska,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Dania,
- Artykuł 5 Umowy Rumunia–Finlandia,
- Artykuł 9 Umowy Rumunia–Francja,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Niemcy,
- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Grecja,
- Artykuł 9 Umowy Rumunia–Węgry,
- Artykuł 14 Umowy Rumunia–Irlandia,
- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Włochy,
- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Luksemburg,
- Artykuł 10 Umowy Rumunia–Malta,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Niderlandy,
- Artykuł 10 Umowy Rumunia–Polska,
- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Portugalia,
- Artykuł 9 Umowy Rumunia–Słowacja,
- Artykuł 5 Umowy Rumunia–Hiszpania,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Szwecja,
- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Zjednoczone Królestwo.

e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:

- Artykuł 7 Umowy Rumunia–Austria,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Belgia,
- Artykuł 12 Umowy Rumunia–Cypr,
- Artykuł 10 Umowy Rumunia–Republika Czeska,
- Artykuł 11 Umowy Rumunia–Dania,
- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Finlandia,
- Artykuł 12 Umowy Rumunia–Francja,
- Artykuł 10 Umowy Rumunia–Niemcy,
- Artykuł 6 Umowy Rumunia–Grecja,

- Artykuł 8 Umowy Rumunia–Węgry,
 - Artykuł 8 Umowy Rumunia–Irlandia,
 - Artykuł 7 Umowy Rumunia–Włochy,
 - Artykuł 7 Umowy Rumunia–Luksemburg,
 - Artykuł 15 Umowy Rumunia–Malta,
 - Artykuł 10 Umowy Rumunia–Niderlandy,
 - Artykuł 5 Umowy Rumunia–Polska,
 - Artykuł 7 Umowy Rumunia–Portugalia,
 - Artykuł 8 Umowy Rumunia–Słowacja,
 - Artykuł 14 Umowy Rumunia–Hiszpania,
 - Artykuł 11 Umowy Rumunia–Szwecja,
 - Artykuł 7 Umowy Rumunia–Zjednoczone Królestwo.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

DECYZJA RADY**z dnia 27 marca 2006 r.****w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych**

(2006/425/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej Umowy.

uwzględniając wniosek Komisji,

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

(1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Do czasu wejścia w życie Umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

Artykuł 4

(2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Umowę z Serbią i Czarnogórą dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwana dalej „Umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w Załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 2 Umowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2006 r.

(3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

W imieniu Rady

H. GORBACH

Przewodniczący

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

SERBIA I CZARNOGÓRA,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

STWIERDZAJĄC, że zostały zawarte dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między kilkoma państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Serbią i Czarnogórą, zawierające postanowienia sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie poszczególnych aspektów, które mogą zostać włączone do umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Serbią i Czarnogórą, które są niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą być doprowadzone do zgodności z tym prawem w celu ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że w ramach tych negocjacji celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Serbii i Czarnogóry, ani negocjowanie zmian w postanowieniach odnoszących się do praw przewozowych w obecnie obowiązujących umowach dwustronnych dotyczących usług lotniczych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Postanowienia ogólne**

1. Do celów niniejszej Umowy „Państwa członkowskie” oznacza państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej.
2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.
3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z Państwa Członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 2**Wyznaczenie przez państwo członkowskie**

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez zainteresowane państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień i zezwoleń udzielonych mu przez Serbię i Czarnogórę oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.
2. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie Serbia i Czarnogóra udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:

i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; oraz

iii) przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i pozostaje pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw.

3. Serbia i Czarnogóra może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, jeżeli:

i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym lub właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; lub

iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, lub nie pozostaje pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Serbia i Czarnogóra nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3

Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Serbii i Czarnogóry wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego a Serbią i Czarnogorą, mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to inne państwo członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4

Opodatkowanie paliwa lotniczego

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia państwu członkowskiemu lub Serbii i Czarnogórze nakładania, w sposób niedyskryminacyjny, podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na ich terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego z państwa członkowskiego lub z Serbii i Czarnogóry, operującego między punktami znajdującymi się na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 5

Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Serbię i Czarnogorę, zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e), za przewóz w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 6

Załączniki do Umowy

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 7

Zmiany lub poprawki

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą.

Artykuł 8

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.

2. Nie naruszając ust. 1, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między państwami członkowskimi a Serbią i Czarnogórą, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

Artykuł 9

Wygaśnięcie Umowy

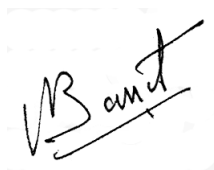
1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

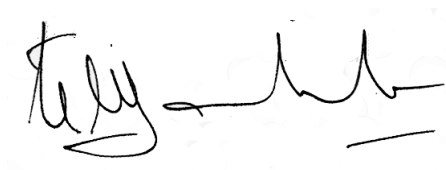
W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Salzburgu, dnia piątego maja roku dwa tysiące szóstego w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i serbskim.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
За Европску Заједницу

Por Serbia y Montenegro
Za Srbsko a Černou Horu
For Serbien og Montenegro
Für Serbien und Montenegro
Serbia ja Montenegro nimel
Για τη Σερβία και Μαυροβούνιο
For Serbia and Montenegro
Pour la Serbie-Monténégro
Per Serbia e Montenegro
Serbijas un Melnkalnes vārdā
Serbijos ir Juodkalnijos vardu
Szerbia és Montenegró részéről
Għas-Serbja u Montenegro
Voor Servië en Montenegro
W imieniu Serbii i Czarnogóry
Pela Sérvia e Montenegro
Za Srbsko a Čiernu Horu
Za Srbijo in Črno goro
Serbia ja Montenegron puolesta
För Serbien och Montenegro
За Србију и Црну Гору

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Serbią i Czarnogórą a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy były już zawarte, podpisane lub stosowane tymczasowo:

— Umowa dotycząca usług lotniczych między Republiką Austrii a Federacją Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Wiedniu dnia 11 listopada 1953 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Austria z 1953 r.”),

Umowa powinna być odczytywana w połączeniu z protokołem ustaleń sporządzonym w Wiedniu dnia 12 października 1994 r.,

— Umowa między Królestwem Belgii a Federacją Ludową Republiką Jugosławii dotycząca usług lotniczych, podpisana w Belgradzie dnia 24 września 1957 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Belgia”),

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Cypryjskiej a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, podpisana w Nikozji dnia 27 lutego 1976 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Cypr z 1976 r.”),

— Umowa o transporcie lotniczym między Republiką Czechosłowacką a Federacją Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 28 lutego 1956 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Republika Czeska”),

— Umowa dotycząca usług lotniczych między Republiką Francuską a Socjalistyczną Federacją Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 23 marca 1967 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Francja”),

— Umowa o usługach lotniczych między Republiką Federalną Niemiec a Federacją Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 10 kwietnia 1957 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 1957 r.”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Federalnej Niemiec a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, paraflowana i stosowana tymczasowo na mocy protokołu z dnia 31 maja 2001 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 2001 r.”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Greckiej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 9 maja 2002 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Grecja”),

— Umowa o transporcie lotniczym między Węgierską Republiką Ludową a Federacją Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 21 lipca 1956 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Węgry”),

Zmieniona pismem sporządzonym w Budapeszcie dnia 30 maja 1964 r.,

Ostatnio zmieniona protokołem ustaleń podpisanym w Belgradzie dnia 9 lutego 1995 r.,

— Umowa między Wielkim Księstwem Luksemburga a Federacją Ludową Republiką Jugosławii dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Belgradzie dnia 9 kwietnia 1960 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Luksemburg”),

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Malty a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, podpisana w Rzymie dnia 5 lutego 1975 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Malta”),

— Umowa między Królestwem Niderlandów a Federacją Ludową Republiką Jugosławii dotycząca regularnych usług lotniczych, podpisana w Belgradzie dnia 13 marca 1957 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra–Niderlandy”),

- Umowa o komunikacji lotniczej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Warszawie dnia 14 listopada 1955 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Polska z 1955 r.”),
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Portugalii a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 3 czerwca 1976 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Portugalia”),
 - Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Słowackiej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, podpisana w Bratysławie dnia 3 października 1996 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Słowacja”),
 - Umowa między Królestwem Szwecji a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 18 kwietnia 1958 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Szwecja”),
 - Umowa o usługach lotniczych między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, paraflowana w Londynie dnia 17 grudnia 2002 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Zjednoczone Królestwo”).
- b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia paraflowane lub podpisane między Serbią i Czarnogórą a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie były stosowane tymczasowo:
- Umowa o usługach lotniczych między Rządem Austrii a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, paraflowana w Wiedniu dnia 14 listopada 2001 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Austria z 2001 r.”),
 - Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Cypryjskiej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, paraflowana w Nikozji dnia 18 czerwca 2002 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Cypr z 2002 r.”),
 - Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii o transporcie lotniczym, paraflowana w Warszawie dnia 17 maja 2002 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Polska z 2002 r.”),
 - Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Słowenii a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii, paraflowana w Belgradzie dnia 12 października 2001 r. (zwana dalej „Umową Serbia i Czarnogóra-Słowenia”).
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów, które są zawarte w umowach wymienionych w załączniku I i o których mowa w art. 2–5 niniejszej Umowy

a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:

- Artykuł 2 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 1953 r.,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 2001 r.,
- Artykuł 2 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Czeska,
- Artykuł 3 ust. 1 Umowy Serbia i Czarnogóra–Francja,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 1957 r.,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 2001 r.,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Grecja,
- Artykuł 1 Dodatku do Umowy Serbia i Czarnogóra–Węgry,
- Artykuł 2 Umowy Serbia i Czarnogóra–Luksemburg,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Malta,
- Artykuł 2 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 1955 r.,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 2002 r.,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Słowacka,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Słowenia,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Zjednoczone Królestwo.

b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:

- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 1953 r.,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 2001 r.,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Belgia,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 1976 r.,
- Artykuł 5 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 2002 r.,
- Artykuł 3 ust. 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Francja,
- Artykuł 5 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 1957 r.,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 2001 r.,
- Artykuł 4 ust. 2 Umowy Serbia i Czarnogóra–Grecja,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Luksemburg,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Malta,
- Artykuł 3 ust. 1 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niderlandy,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 2002 r.,
- Artykuł 5 Umowy Serbia i Czarnogóra–Portugalia,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Słowacka,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Słowenia,
- Artykuł 3 Umowy Serbia i Czarnogóra–Szwecja,
- Artykuł 5 Umowy Serbia i Czarnogóra–Zjednoczone Królestwo.

c) Bezpieczeństwo:

- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 2001 r.,
- Artykuł 15 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 2002 r.,
- Artykuł 13 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 2001 r.,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Grecja,
- Artykuł 15 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 2002 r.,
- Artykuł 9 Umowy Serbia i Czarnogóra–Słowenia,
- Artykuł 9 Umowy Serbia i Czarnogóra–Zjednoczone Królestwo.

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- Artykuł 5 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 1953 r.,
- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 2001 r.,
- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Belgia,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 1976 r.,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 2002 r.,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Czeska,
- Artykuł 11 Umowy Serbia i Czarnogóra–Francja,
- Artykuł 13 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 1957 r.,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 2001 r.,
- Artykuł 10 Umowy Serbia i Czarnogóra–Grecja,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Węgry,
- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Luksemburg,
- Artykuł 5 Umowy Serbia i Czarnogóra–Malta,
- Artykuł 9 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niderlandy,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 1955 r.,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 2002 r.,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Portugalia,
- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Słowacka,
- Artykuł 6 Umowy Serbia i Czarnogóra–Słowenia,
- Artykuł 8 Umowy Serbia i Czarnogóra–Szwecja,
- Artykuł 11 Umowy Serbia i Czarnogóra–Zjednoczone Królestwo.

e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:

- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 1953 r.,
- Artykuł 4 Umowy Serbia i Czarnogóra–Austria z 2001 r.,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Belgia,
- Artykuł 10 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 1976 r.,
- Artykuł 17 Umowy Serbia i Czarnogóra–Cypr z 2002 r.,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Czeska,
- Artykuł 9 Umowy Serbia i Czarnogóra–Francja,
- Artykuł 14 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 1957 r.,
- Artykuł 10 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niemcy z 2001 r.,
- Artykuł 13 Umowy Serbia i Czarnogóra–Grecja,
- Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Luksemburg,
- Artykuł 9 Umowy Serbia i Czarnogóra–Malta,

- Artykuł 7 ust. 2 Umowy Serbia i Czarnogóra–Niderlandy,
 - Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 1955 r.,
 - Artykuł 10 Umowy Serbia i Czarnogóra–Polska z 2002 r.,
 - Artykuł 9 Umowy Serbia i Czarnogóra–Portugalia,
 - Artykuł 12 Umowy Serbia i Czarnogóra–Republika Słowacka,
 - Artykuł 13 Umowy Serbia i Czarnogóra–Słowenia,
 - Artykuł 7 Umowy Serbia i Czarnogóra–Szwecja,
 - Artykuł 14 Umowy Serbia i Czarnogóra–Zjednoczone Królestwo.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym),
 - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym),
 - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym),
 - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

DECYZJA RADY

z dnia 27 kwietnia 2006 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2006/426/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

uwzględniając wniosek Komisji,

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

(1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Do czasu wejścia w życie Umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

Artykuł 4

(2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z Bośnią i Hercegowiną dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwaną dalej „Umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w Załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 1 Umowy.

(3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 kwietnia 2006 r.

W imieniu Rady
L. PROKOP
Przewodnicząca

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

BOŚNIA I HERCEGOWINA,

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

STWIERDZAJĄC, że zostały zawarte dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między kilkoma państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Bośnią i Hercegowiną, zawierające postanowienia sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie poszczególnych aspektów, które mogą zostać włączone do umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania praw własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Bośnią i Hercegowiną, które są niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą być doprowadzone do zgodności z tym prawem w celu ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że w ramach tych negocjacji celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Bośni i Hercegowiny, ani negocjowanie zmian w postanowieniach obecnie obowiązujących dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych w zakresie odnoszącym się do praw przewozowych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Postanowienia ogólne**

1. Do celów niniejszej Umowy „państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej.
2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.
3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 2**Wyznaczenie przez państwo członkowskie**

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez zainteresowane państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez Bośnię i Hercegowinę oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.
2. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie Bośnia i Hercegowina udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem, że:
 - i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; oraz

iii) przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw i pozostaje pod stałą skuteczną kontrolą tych państw lub tych obywateli.

3. Bośnia i Hercegowina może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, w przypadku gdy:

i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, lub właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; lub

iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, lub nie pozostaje pod skuteczną kontrolą, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Bośnia i Hercegowina nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3

Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Bośni i Hercegowiny wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Bośnią i Hercegowiną mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to inne państwo członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4

Opodatkowanie paliwa lotniczego

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nakładania podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego z Bośni i Hercegowiny, operującego między punktem na terytorium tego państwa członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego lub na terytorium innego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Bośnię i Hercegowinę zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e) za przewóz w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 6

Załączniki do Umowy

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 7

Zmiany lub poprawki

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą.

Artykuł 8

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.

2. Nie naruszając ust. 1, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

Artykuł 9

Wygaśnięcie Umowy

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Salzburgu, dnia piątego maja roku dwa tysiące szóstego w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i bośniackim.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
Za Evropsku zajednicu
За Европску заједницу
Za Europsku zajednicu

Por Bosnia y Herzegovina
Za Bosnu a Hercegovinu
For Bosnien-Herzegovina
Für Bosnien-Herzegowina
Bosnia ja Hertsegoviina nimel
Για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη
For Bosnia and Herzegovina
Pour la Bosnie-Herzégovine
Per la Bosnia-Erzegovina
Bosnijas un Hercegovinas vārdā
Bosnijos ir Hercegovinos vardu
Bosznia és Hercegovina részéről
Għall-Bosnia u Herzegovina
Voor Bosnië-Herzegovina
W imieniu Bośni i Hercegowiny
Pela Bósnia e Herzegovina
Za Bosnu a Hercegovinu
Za Bosno in Hercegovino
Bosnia ja Hertsegovinan puolesta
För Bosnien och Hercegovina
Za Bosnu i Hercegovinu
За Босну и Херцеговину
Za Bosnu i Hercegovinu

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

- a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Bośnią i Hercegowiną a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy były już zawarte, podpisane lub stosowane tymczasowo
- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Federalnym Austrii a Rządem Bośni i Hercegowiny, podpisana w Sarajewie w dniu 21 sierpnia 1998 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Austria”).
- Ostatnio zmieniona Protokołem ustaleń sporządzonym w Wiedniu w dniu 23 stycznia 1996 r.
- Umowa o transporcie lotniczym między Republiką Czechosłowacką a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie w dniu 28 lutego 1956 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Republika Czeska”).
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Federalnej Niemiec a Rządem Republiki Bośni i Hercegowiny, podpisana w Bonn w dniu 10 maja 1995 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Niemcy”).
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Greckiej a Radą Ministrów Bośni i Hercegowiny, podpisana w Atenach w dniu 2 grudnia 2004 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Grecja”).
 - Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Węgierskiej a Radą Ministrów Bośni i Hercegowiny, podpisana w Budapeszcie w dniu 27 kwietnia 2004 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Węgry”).
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Malty a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, podpisana w Rzymie w dniu 5 lutego 1975 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Malta”).
 - Umowa między Królestwem Niderlandów a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii dotycząca regularnych usług lotniczych, podpisana w Belgradzie w dniu 13 marca 1957 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Niderlandy”).
 - Umowa o komunikacji lotniczej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisana w Warszawie w dniu 14 listopada 1955 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Polska”).
 - Umowa między Republiką Słowenii a Republiką Bośni i Hercegowiny dotycząca regularnych usług lotniczych, podpisana w Sarajewie w dniu 19 stycznia 1996 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Słowenia”).
- b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia paraflowane lub podpisane między Rządem Bośni i Hercegowiny a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie ani nie były stosowane tymczasowo
- Umowa między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Radą Ministrów Bośni i Hercegowiny dotycząca usług lotniczych, paraflowana w Londynie w dniu 14 marca 2003 r. (zwana dalej „Umową Bośnia i Hercegowina–Zjednoczone Królestwo”).
- Umowa powinna być odczytywana łącznie z Protokołem ustaleń sporządzonym w Londynie w dniu 14 marca 2003 r. i w Sarajewie w dniu 21 marca 2003 r.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów zawartych w umowach wymienionych w załączniku I, o których mowa w art. 2–5 niniejszej Umowy

a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:

- Artykuł 3 ust. 5 Umowy Bośnia i Hercegowina–Austria,
- Artykuł 2 Umowy Bośnia i Hercegowina–Republika Czeska,
- Artykuł 3 ust. 4 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niemcy,
- Artykuł 3 ust. 2 Umowy Bośnia i Hercegowina–Grecja,
- Artykuł 4 ust. 4 lit. a) Umowy Bośnia i Hercegowina–Węgry,
- Artykuł 3 Umowy Bośnia i Hercegowina–Malta,
- Artykuł 2 Umowy Bośnia i Hercegowina–Polska,
- Artykuł 3 ust. 4 Umowy Bośnia i Hercegowina–Słowenia,
- Artykuł 4 Umowy Bośnia i Hercegowina–Zjednoczone Królestwo.

b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:

- Artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy Bośnia i Hercegowina–Austria,
- Artykuł 4 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niemcy,
- Artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy Bośnia i Hercegowina–Grecja,
- Artykuł 5 ust. 1 lit. a) ppkt i) Umowy Bośnia i Hercegowina–Węgry,
- Artykuł 4 Umowy Bośnia i Hercegowina–Malta,
- Artykuł 3 ust. 1 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niderlandy,
- Artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy Bośnia i Hercegowina–Słowenia,
- Artykuł 5 Umowy Bośnia i Hercegowina–Zjednoczone Królestwo.

c) Kontrola regulacyjna:

- Artykuł 7 Umowy Bośnia i Hercegowina–Grecja,
- Artykuł 16 Umowy Bośnia i Hercegowina–Węgry,
- Artykuł 14 Umowy Bośnia i Hercegowina–Zjednoczone Królestwo.

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- Artykuł 7 Umowy Bośnia i Hercegowina–Austria,
- Artykuł 6 Umowy Bośnia i Hercegowina–Republika Czeska,
- Artykuł 6 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niemcy,
- Artykuł 10 Umowy Bośnia i Hercegowina–Grecja,
- Artykuł 8 Umowy Bośnia i Hercegowina–Węgry,
- Artykuł 5 Umowy Bośnia i Hercegowina–Malta,
- Artykuł 9 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niderlandy,
- Artykuł 6 Umowy Bośnia i Hercegowina–Polska,
- Artykuł 6 Umowy Bośnia i Hercegowina–Słowenia,
- Artykuł 8 Umowy Bośnia i Hercegowina–Zjednoczone Królestwo.

- e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:
- Artykuł 11 Umowy Bośnia i Hercegowina–Austria,
 - Artykuł 7 Umowy Bośnia i Hercegowina–Republika Czeska,
 - Artykuł 10 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niemcy,
 - Artykuł 13 Umowy Bośnia i Hercegowina–Grecja,
 - Artykuł 11 Umowy Bośnia i Hercegowina–Węgry,
 - Artykuł 9 Umowy Bośnia i Hercegowina–Malta,
 - Artykuł 7 Umowy Bośnia i Hercegowina–Niderlandy,
 - Artykuł 7 Umowy Bośnia i Hercegowina–Polska,
 - Artykuł 13 Umowy Bośnia i Hercegowina–Słowenia,
 - Artykuł 7 Umowy Bośnia i Hercegowina–Zjednoczone Królestwo.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 czerwca 2006 r.

ustanawiająca metody oceny wartości użytkowej i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 2376)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/427/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 tiret pierwsze,

Metody oceny wartości użytkowej oraz metody oceny wartości genetycznej czystorasowych zwierząt hodowlanych gatunków bydła są ustanowione w załączniku I.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Decyzja 86/130/EWG zostaje uchylona.

Odesłania do uchylonej decyzji należy odczytywać jako odesłania do niniejszej decyzji, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 3

(1) Decyzja Komisji 86/130/EWG z dnia 11 marca 1986 r. ustanawiająca metody oceny wartości użytkowej i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła ⁽²⁾ została znacząco zmieniona ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać skodyfikowana.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

(2) Określenie metod oceny wartości użytkowej i metod oceny genetycznej bydła należy do obowiązków Komisji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

(3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Dz.U. L 101 z 17.4.1986, str. 37. Decyzja zmieniona decyzją 94/515/WE (Dz.U. L 207 z 10.8.1994, str. 30).

⁽³⁾ Patrz: załącznik II.

ZAŁĄCZNIK I

- I. Właściwe władze państw członkowskich zobowiązane są zatwierdzić organy odpowiedzialne za ustanowienie zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej i oceny wartości genetycznej oraz za publikację wyników oceny zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła. Nazwy zatwierdzonych organów muszą zostać podane do wiadomości Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Organy te powinny w szczególności uwzględniać metody rejestrowania wyników, sposoby określania użytkowości, statystyczne metody analizy i parametry genetyczne używane do oceny każdej cechy.

II. Rejestrowanie osiągnięć

Wszystkie dane muszą być rejestrowane pod nadzorem uprawnionego organu.

1. Cechy produkcyjne wołowiny

- a) Ocena użytkowości własnej i/lub ocena potomstwa w stacji
- i) Podaje się metodę oceny i liczbę zwierząt.
 - ii) W protokole z oceny podaje się następujące informacje:
 - warunki przyjmowania do stacji,
 - w stosownych przypadkach, wyniki oceny zwierząt w gospodarstwie, przed wprowadzeniem ich do stacji,
 - tożsamość właściciela ocenianych zwierząt, do celów oceny użytkowości własnej,
 - maksymalny wiek ocenianych zwierząt wprowadzanych do stacji i rozpiętość wieku zwierząt obecnie przebywających w stacji,
 - długość czasu adaptacji i okresy prowadzenia oceny w stacji,
 - rodzaj diety i system żywienia.
 - iii) Rejestrowane cechy: minimalne cechy, jakie należy rejestrować, obejmują przyrost żywej wagi i rozwój tkanek mięśniowych (struktura wołowiny) oraz, jeżeli to możliwe, inne cechy, takie jak przetwarzanie paszy w organizmie zwierzęcym oraz cechy tuszy po uboju.

Wyspecjalizowane jednostki mogą działać jako stacje pod nadzorem uprawnionego organu.

b) Ocena terenowa (w gospodarstwie)

Metoda oceny i metoda oceny wyników musi zostać podana przez uprawniony organ. Minimalne cechy, jakie należy rejestrować obejmują żywą wagę i wiek oraz, jeżeli to możliwe, inne cechy, takie jak struktura wołowiny.

c) Badanie poprzez dokonanie przeglądu danych z gospodarstw oraz punktów sprzedaży i uboju

W zależności od dostępności danych oraz możliwości, rejestracji podlegają następujące dane: żywa waga i waga tuszy po uboju, cena sprzedaży, klasa tuszy zgodnie ze wspólnotowym schematem klasyfikacji tusz, jakość mięsa i inne cechy wołowiny.

2. Ocena użytkowości mlecznej

Rejestrowanie danych dotyczących produkcji mlecznej musi być zgodne z zasadami ustalonymi przez kompetentne organy międzynarodowe [na przykład: Międzynarodowy Komitet ds. Rejestracji Zwierząt (ICAR)].

3. Reprodukcyjność (cechy drugorzędne)

Ocena płodności, zdolności cielenia się i długowieczności musi zostać oparta na danych dotyczących zapłodnienia (na przykład: wskaźnik niepewtarzalności), wyników w zakresie ocieleń i wieku produkcyjnego (na przykład: wiek, w jakim dokonuje się uboju, długości życia produkcyjnego).

4. Ocena morfologiczna (ocena budowy)

Oceny budowy dokonuje się przy użyciu zatwierdzonego systemu oceny.

III. Ocena genetyczna

1. Zasady

Ocena genetyczna zwierząt hodowlanych musi zostać przeprowadzona pod nadzorem uprawnionych organów i musi obejmować następujące cechy użytkowości, zgodnie z celami selekcji:

- cechy produkcji mlecznej dla zwierząt ras mlecznych,
- cechy produkcji wołowiny dla zwierząt ras bydła,
- cechy produkcji mlecznej i wołowiny dla ras o podwójnym przeznaczeniu.

Ponadto zaleca się, by ocena genetyczna obejmowała także cechy użytkowości rozplodowej i morfologicznych dla ras, u których praktykuje się rejestrowanie tych cech.

Wartość hodowlaną zwierząt oblicza się na podstawie wyników oceny użytkowości własnej jednostki i/lub jej krewnych.

Metody statystyczne stosowane w ocenie genetycznej muszą być zgodne z zasadami ustalonymi przez kompetentne międzynarodowe organy (na przykład ICAR) i gwarantować ocenę genetyczną wolną od wpływów podstawowych czynników środowiskowych i struktury danych.

Wiarygodność oceny genetycznej musi być mierzona jako współczynnik determinacji, zgodnie z zasadami przyjętymi przez właściwe organy międzynarodowe (na przykład ICAR). Przy publikowaniu wyników oceny podaje się dane dotyczące oceny oraz jej wiarygodność.

Cechy genetyczne i genetyczne wady zwierzęcia, stwierdzone przez urzędowe organy wyznaczone do ich określania, muszą być opublikowane w porozumieniu z organizacjami lub stowarzyszeniami hodowców, uznanymi zgodnie z decyzją Komisji 84/247/EWG ⁽¹⁾.

2. Ocena genetyczna buhajów do celów sztucznego unasieniania

Buhaje muszą zostać poddane ocenie genetycznej obowiązkowych cech i wartości rozrodczych, która to ocena podlega publikacji. Inne dostępne wartości rozrodcze także muszą zostać opublikowane.

Przepisy te nie mają zastosowania do ras zagrożonych wyginięciem.

a) Ocena genetyczna buhajów do celów sztucznego zapłodnienia w odniesieniu do cech produkcji mlecznej

Ocena genetyczna cech dotyczących mleczności musi obejmować ocenę wydajności mlecznej oraz składu mleka (zawartość procentowa tłuszczu i białka), a także pozostałe dostępne dane dotyczące genetycznych cech mogących mieć pozytywny wpływ na cechy związane z mlecznością.

Minimalna wiarygodność oceny genetycznej buhajów AI z ras mlecznych musi wynosić przynajmniej 0,5 dla głównych cech produkcyjnych, zgodnie z zasadami ICAR, z uwzględnieniem wszystkich informacji dotyczących krewnych.

b) Ocena genetyczna buhajów do celów sztucznej inseminacji w odniesieniu do cech produkcji wołowiny

Oceny genetycznej przedmiotowych buhajów dokonuje się na podstawie jednej z podanych niżej metod oceny użytkowości:

- i) ocena użytkowości własnej;
- ii) ocena potomstwa i/lub rodzeństwa w stacji lub w wyspecjalizowanych jednostkach;
- iii) ocena potomstwa i/lub rodzeństwa w gospodarstwie; w sposób polegający na rozprawdzeniu potomstwa do zarejestrowanych stad, w celu umożliwienia oceny porównawczej buhajów;
- iv) ocena potomstwa i/lub rodzeństwa poprzez zbieranie danych w gospodarstwach, na licytacjach lub w rzeźniach, w sposób umożliwiający dokonanie oceny porównawczej buhajów.

W przypadku rejestrowania wagi tusz oraz, w odpowiednim przypadku, cech dotyczących jakości mięsa, oceny wyrostowości oraz wyników w zakresie ocieleni, cechy te, podobnie jak inne istotne cechy, muszą zostać włączone do oceny genetycznej buhaja.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 12.5.1984, str. 58.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylona decyzja i jej kolejne zmiany

Decyzja Komisji 86/130/EWG

(Dz.U. L 101 z 17.4.1986, str. 37)

Decyzja Komisji 94/515/WE

(Dz.U. L 207 z 10.8.1994, str. 30)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Decyzja 86/130/EWG	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
—	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Załącznik	Załącznik I
—	Załączniki II i III